

[Finansministeren.]

som bliver store og langt ud over prisniveaustigningen, skal tilfalde det offentlige ud fra et rimelighedshensyn.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var i sit indlæg noget bekymret for omgængelsesmulighederne og nævnte muligheden af, at man kunne handle ved mellemmand. Det er jo ikke urigtigt. Sådanne omgængelsesmuligheder foreligger, men vi må dog gøre os klart, at er det åbenbart, at de forskellige handler foregår ret hurtigt efter hinanden, bliver de allerede efter den gældende lovgivning beskattet som spekulation. Man skal i virkeligheden være et menneske med meget stor tålmodighed for allerede efter gældende lov at kunne benytte denne metode.

Det ærede medlem hr. Poul Møller rejste tvivl om, hvorvidt der ved formuleringen af det lovforslag, som i dag er til behandling, er hjemmel for gennemførelse af beskatningen fra og med 1961-1962. Jeg har selv næret den samme tvivl, men de sagskyndige, jeg har spurgt, er af den opfattelse, at der, sådan som forslaget nu er formuleret, er hjemmel.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen spurgte mig, om det, at der stod, at den her omhandlede beskatning skal optages til revision inden 1. januar 1965, betød, at man kunne tænke sig, at der på et væsentlig tidligere tidspunkt kunne komme et forslag om revision.

Det er naturligvis klart, at når datoen 1. januar 1965 nævnes, er det med henblik på, at et revisionsforslag skal fremsættes nogen tid, nogle måneder førend 1. januar 1965; men det er da også klart — sådan må det altid være — at skulle der ske væsentlige ændringer inden da, ja, så må loven tages op til revision. Ingen af os kender jo prisudviklingen. Vi håber naturligvis, at den fremover vil være lige så stabil, som den har været i de senere år. Skulle der mod forventning komme en vældig prisudvikling, vil de tal, der er indsat i dette lovforslag, ikke længer være rimelige, og i så fald må loven tages op til revision; men fortsætter de rolige forhold, vil jeg mene, at det rimelige tidspunkt for lovens revision er nogle måneder førend det tidspunkt, der er nævnt i lovforslaget. Det må i øvrigt være noget, som den til

enhver tid siddende regering og det til enhver tid siddende folketing må afgøre.

Til sidst vil jeg gerne bemærke, at jeg tror, at de tidsangivelser, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom med om lovforslagets behandling, ikke er helt rigtige. De er i alt fald ikke i overensstemmelse med min erindring. Min erindring er, at spørgsmålene blev stillet til ministeren den 18. maj 1960, og at de 19 af de 25 spørgsmål, der blev stillet, blev besvaret den 25. maj. Der gik således ifølge min erindring ikke — som det ærede medlem hr. Axel Kristensen nævnte — 20 dage, men derimod 7 dage, førend besvarelsen forelå, og resten kom den 30. maj, altså 5 dage efter. Det vil sige, at langt den største del af svarene kom efter 7 dages forløb og resten efter 12 dages forløb. Om det er længe, kan man diskutere, men det er i alt fald ikke 20 dage.

Til allersidst skal jeg sige følgende: der har rundt omkring i landet — jeg mener også, det er blevet omtalt en enkelt gang her i dag — været nævnt muligheden af, at oppositionen, dersom den skulle komme til magten, ville ophæve denne lov og foretage tilbagebetaling. Jeg kunne egentlig have lyst til at spørge de ærede ordførere for de to store oppositionspartier, om det virkelig er deres mening at opkræve indkomstskat eller ejendomsskat af den almindelige befolkning, for at man skal kunne tilbagebetale de nogle og halvfjerds tusinde kroner, som er blevet opkrævet hos den mand, som på få år uden nogen indsats har tjent en halv million kroner. Ville det virkelig føles ret og rimeligt?

Hans R. Knudsen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre her i debattens anden omgang til de udtalelser, der er faldet i eftermiddagens løb. De fleste af de argumenter, der er fremført af de to oppositionspartier, har jeg allerede beskæftiget mig med i mit første indlæg, og den højtærede finansminister har gennemgået de få enkelte nye argumenter, der er fremført. Ellers har vi jo hørt argumenterne under udvalgsbehandlingen, og de er ikke blevet mere rigtige eller mere holdbare ved at blive fremført her i dag.

Jeg har en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der meget omstændeligt og udførligt beskæftigede sig med de vanskeligheder, der ville